

Què pensen els intel·lectuals del Principat del nou ministre espanyol de Cultura

Solé Tura, antinacionalista honest

EL TEMPS ha dut a terme una roda de preguntes a un grup representatiu de la cultura catalana respecte al nomenament de Jordi Solé Tura com a ministre de Cultura del govern espanyol. La valoració ha estat positiva, però amb matisacions.

Jordi Solé Tura va ser nomenat la setmana passada ministre de Cultura del govern espanyol, substituint **Jorge Semprún**. Aquesta decisió va ser la sorpresa del nou gabinet de **Felipe González**, sorpresa que s'ha transformat políticament ben aviat en el *pacte de Barcelona*, vist amb recel des del propi PSOE. Aquest recel per la catalanitat dels membres del *pacte de Barcelona* —que acaba, així, amb la influència d'**Alfonso Guerra** i el *pacte del Betis*—, com ja va sent habitual, ha generat una desconfiança semblant al Principat —conseqüència de la posició *frontissa* del PSC-PSOE—. **Miquel Roca**, secretari general de Convergència Democràtica de Catalunya (CDC), va afirmar al poc de conèixer la notícia, que el nomenament de Solé Tura com a titular del ministeri de Cultura espanyol només seria positiu en cas que fos el primer pas per disoldre aquest ministeri.

Però al marge de les valoracions polítiques, EL TEMPS ha volgut calibrar l'opinió d'un grup representatiu de personalitats del món de la cultura catalana, al capdavant vertaders receptors de les decisions a prendre pel nou titular espanyol de Cultura. I diem receptors, ja que, malgrat que la Generalitat de Catalunya tingui plenes competències en aquest camp, no pot oblidar-se la intervenció del ministeri espanyol en els casos del llegat de Salvador Dalí o la Olimpíada Cultural de Barcelona '92, només per citar uns exemples.

Inicialment, la valoració de les persones consultades per aquest setmanari és, en general, satisfactòria. En alguns casos, ni que sigui —respectuosament— pel fet que Solé Tura encara no ha començat la seva gestió com a ministre. En altres ocasions, però, la valoració, més que positiva, ha estat considerada engrescadora. Així ho expressa **Pau Garsaball**, actor: "Conec Jordi Solé Tura i el considero una persona amb una trajectòria

Solé Tura: un català al Ministeri de Cultura.

ARXIU

humana, cultural i intel·lectual excel·lent. Estic segur que farà una bona feina com a ministre, ja que, malgrat que hagi passat per diversos partits, sempre s'ha mantingut fidel a les idees i a les persones. Si alguna cosa penso que fa bé Felipe González és triar les persones que l'han d'ajudar, i amb Solé Tura penso que ha encertat plenament".

Com se sap, el nou ministre de Cultura del govern espanyol prové del Partit Socialista Unificat de Catalunya (PSUC),

del qual va ser-ne expulsat en els anys seixanta, i va fundar Bandera Roja. Més endavant va tornar al PSUC, per abandonar-lo novament, i entrar com a independent a les llistes electorals del PSC-PSOE. Solé Tura sempre s'ha destacat per un anti-nacionalisme ferotge. En una entrevista concedida a EL TEMPS (n. 161) i titulada "Hem de reforçar l'estat", el nou ministre espanyol de cultura declarava a **Josep Maria Pasqual**: "Amb el fet que Catalunya sigui un estat

independent, jo no hi estic d'acord, per això crec que autodeterminació i independència són propostes absolutament equívocues, molt retrògrades i reaccionàries i gens progressistes. Ara bé, estic disposat a assumir el que calgui si es tracta de plantar cara a Convergència. ¡Que quedi clar!".

Això no obstant, l'escriptora **Teresa Pàmies** considera positiu per la cultura catalana el recent nomenament de Solé Tura. "I no tan sols per la cultura catalana -diu Teresa Pàmies-, sinó en general per tot l'estat espanyol. Com que no sóc

ministre de Cultura espanyol vagi pitjor del que anava fa tres dies".

Respecte a la sorpresa que va representar el nomenament de Solé Tura com a ministre espanyol de Cultura, **Joan B. Culla** matisa que és, en qualsevol cas, una sorpresa relativa. "Em va trucar un amic -diu-, astorat. No veig per què. Solé Tura, en els últims 15 anys, ha realitzat una evolució política que el va portar de Bandera Roja al PSUC; del PSUC a les llistes socialistes com a independent; de les llistes socialistes com a independent a militar amb carnet al

en negar-s'hi aquest, Felipe González va tirar mà de Solé Tura, potser -i això és pura especulació- per una qüestió de confiança personal".

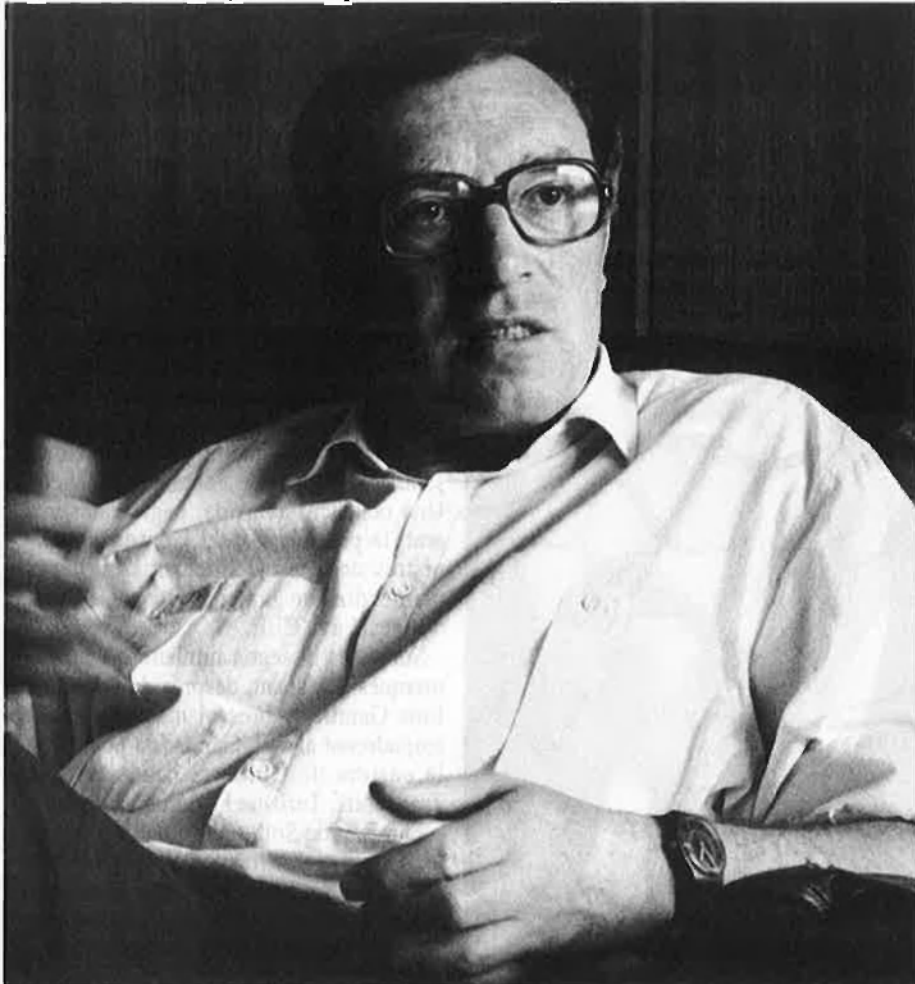
Respecte a la circumstància que Jordi Solé Tura sigui català, hi ha diverses versions. Alguns ho contempen de manera escèptica, com **David Jou**, físic i poeta: "Les primeres declaracions de Solé Tura com a ministre em semblen positives, però estic a l'expectativa quant a la seva gestió; espero veure els resultats". D'altres, com **Josep Maria Llompart**, president de la Fundació Lull, manifesten més optimisme. "Es positiu -diu Llompart- que Jordi Solé Tura sigui ministre; primer, perquè coneix la realitat cultural catalana. I segon, perquè a un ministre català se li pot dir que el ministeri de Cultura és l'única institució que pot fer una política cultural global de Països Catalans, ja que és l'única que governa sobre els tres territoris a la vegada. Això, a un ministre que no sigui català, no li ho pots dir, perquè no ho entendria".

Si alguna cosa ha estat un denominador comú entre totes les persones consultades per EL TEMPS sobre el nou ministre espanyol de Cultura, aquest ha estat l'honestat personal -humana i ideològica- de Jordi Solé Tura. Un bon exemple d'això és l'opinió de l'escriptor **Francesc Candel**: Jo me l'estimo molt, Solé Tura -explica Candel-, i el considero una gran persona. El vaig tractar quan jo era senador i ell diputat; i també quan ell militava en el PSUC. És un home molt honest".

Francesc Candel, però, pensa que Solé Tura és en un càrrec incòmode: "Té un paper difícil a dur a terme, sobretot en el tema de l'Expo de Sevilla. M'han arribat rumors que allí tot està molt retardat i que no saben si estarà a punt per al 92. Fins i tot circula un acudit que diu 'Barcelona 92-Sevilla 0', com si fos un partit de futbol. L'Expo '92, que, si no tinc mal entès, entra dins de les competències del ministeri de Cultura, serà una cosa difícil de solucionar per a Solé Tura".

"Tinc la sensació, a més -continua Francesc Candel-, que Solé Tura no és un home de saber manejar calés. Sap fer bé un discurs ideològic, però penso que per afrontar l'Expo '92 hauria calgut un home més de ferro, com **Josep Miquel Abad** en el COOB '92".

Eduard Company (amb informacions d'Eduard Voltas)

Malgrat el canvi, el nou ministre conserva una imatge amable.

ARXIU

maximalista, penso que el nomenament és una millora respecte al que hi havia abans, tant pel coneixement que té Solé Tura sobre la realitat de Catalunya com per la seva trajectòria".

No tan sols és Teresa Pàmies qui fa referència, ni que sigui de passada, a la gestió dels antecessors del polític de Mollet del Vallès. **Joan B. Culla**, professor de la Universitat Autònoma de Barcelona, basa el seu criteri en la circumstància que "és impossible que el

PSC-PSOE. Durant aquest període de temps, és de domini públic que freqüentava La Moncloa i era escoltat pel president del govern espanyol, sense saber-se bé en qualitat de què. Amb aquests antecedents personals, passada la primera sorpresa, que és mecànica, no penso que s'hagi d'extra-nyar ningú".

Joan B. Culla, afegeix, a més, que "atenint-nos a allò que ha publicat la premsa diària, el candidat al ministeri de cultura era **Josep Maria Maravall**, però